

20 Νοεμβρίου 2015

Ιωάννης Λυκούδης (1910-1980)

/ [Πεμπτούσια](#)

Image not found or type unknown

Γεννήθηκε στο Μεσολόγγι το 1910, καταγόμενος από πολύτεκνη αγροτική οικογένεια. Από την ηλικία των τεσσάρων ετών έμεινε ορφανός και αναγκάστηκε από πολύ μικρός να εργαστεί σε τσαγκαράδικο και καπνοκοπτήριο, παράλληλα με το σχολείο, όπου μελετώντας τα βράδια με λάμπα πετρελαίου διακρίνεται για την ευφυΐα και τις επιδόσεις του. Το 1926 εισάγεται από τους πρώτους στην Στρατιωτική Ιατρική Σχολή Αθηνών.

Χτυπημένος από την αρρώστια της εποχής, την φυματίωση, αποστρατεύεται με τον βαθμό του υπιάτρου και επιστρέφει στο Μεσολόγγι, όπου ασκεί πλέον την Ιατρική, σε δύσκολους χρόνους, με υψηλό αίσθημα ευθύνης, δείχνοντας ιδιαίτερη αγάπη και φροντίδα στους φτωχούς συμπατριώτες του. Αλλά και οι συμπατριώτες του τον τίμησαν, εκλέγοντάς τον δυό φορές στην θέση του δημάρχου της Ιεράς Πόλεως του Μεσολογγίου, από το 1952 έως το 1959. Ο Ιωάννης Λυκούδης υπήρξε ανήσυχο πνεύμα στην Ιατρική, και είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι την δεκαετία του '30, όταν η ελονοσία είχε ενδημική μορφή στην περιοχή, εκείνος είχε βρει τρόπο με τα πενιχρά μέσα που διέθετε να μετατρέψει τα ανθελονοσιακά φάρμακα από δισκία σε ενέσιμη μορφή, αυξάνοντας σημαντικά την δραστικότητα και την αποτελεσματικότητα του φαρμάκου έναντι της κινίνης.

Το 1957, πάσχοντας ο ίδιος από έλκος με πολλά επεισόδια γαστρορραγίας, παρατήρησε ότι όταν πήρε αντιβιοτικά φάρμακα για ένα επεισόδιο αιμορραγικής γαστρίτιδας, υποχώρησαν τα συμπτώματα και αραίωσαν οι κρίσεις από το έλκος. Το γεγονός αυτό τον οδήγησε να χορηγήσει την ίδια αντιμικροβιακή αγωγή και σε άλλους ελκοπαθείς με τα ίδια καλά αποτελέσματα, αρχίζοντας πλέον να πιστεύει ότι το έλκος του στομάχου οφείλεται σε μικροβιακό παράγοντα. Το 1960 έρχεται στην Αθήνα και προσπαθεί απευθυνόμενος σε επιστημονικούς φορείς και την Πολιτεία να πείσει για το βάσιμο της παρατήρησής του και να λάβει έγκριση για την κυκλοφορία του ιδιοσκευάσμάτος του. Αντ' αυτού όμως αντιμετώπισε τα ειρωνικά σχόλια των υπευθύνων φορέων και την απόρριψη της αίτησής του. Πέθανε στο Μεσολόγγι το 1980, πικραμένος για την αντιμετώπιση που είχε από την Πολιτεία και τους συναδέλφους του, αλλά σίγουρος πως αργά η γρήγορα θα αποδειχθεί ότι είχε δίκιο.

Πράγματι, τον Οκτώβριο του 2005, η διεθνής κοινότητα και μαζί και η ελληνική πληροφορήθηκε από τα ΜΜΕ ότι δυό διαπρεπείς Αυστραλοί ιατροί-ερευνητές, οι John Warren και Barry Marshal, τιμήθηκαν με την ανώτατη διάκριση, το βραβείο Nobel Ιατρικής, για την ανακάλυψή τους ότι το πεπτικό έλκος οφείλεται σε μικρόβιο, το οποίο κατάφεραν να απομονώσουν στο εργαστήριο και το ονόμασαν ελικοβακτηρίδιο του πυλωρού (*Helicobacter pylori*).